

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viator Christianvs Recta Ac Regia in coelum Via tendens

Soliloquium Animae. Vallis Liliorum. De Tribus Tabernaculis. Gemitus & suspiria animæ pœnitentis, seu de Vera Compunctione Cordis. Cohortatio ad Spiritualem profectum

Thomas <von Kempen>

Coloniae Agrippinae, 1682

V. Paupertatis cum Humilitate cognatio & connexio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53320)

Non turbetur cor vestrum, neque formidet, quia ego sum, qui loquor vobis.

Viriliter agite, & confortamini omnes, qui amicitiam cum sancta paupertate conjungere statuistis. Permanete cum ea, & ero vobiscum.

Nolite lugere neque contristari, quia divitias non habetis, sed lætamini in Domino Deo vestro, quia eas contempistis, & pauperes Christi facti estis.

6. O sancta & laudabilis paupertas, quibus te laudibus efferram! quomodo te appellabo, & quibus modis te amicis meis recommendabo? O quam mirabile exemplum ostendi cunctis fratribus egentibus propter me, quando inops & pauper factus sum propter illos?

Qui ex
divite
pro nobis
factus e-
genus;

CAP. V. *Paupertatis cum Humilitate cognatio & connexio.*

Sed timeo adhuc fatis, quòd speregrina sis in multorum cordibus. Veni proinde, quia

mittam te ad quandam famulam
mihi notissimam.

Peregrinare parvo tempore
apud illam, donec veniat tempus
visitationis tuæ. In die visitatio-
nis tuæ eris gloriosa & sublimis;
nec vocaberis tunc desolata, sed
dilecta mea; & eris corona glo-
riæ, & diadema in manu Dei tui.
Tunc fulgebis sicut sol in regno
Patris mei, & pulchra eris ut luna
in conspectu meo.

Interim tamen multa pro no-
mine meo oportet te pati, & per
multas tribulationes intrare re-
gnum cælorum. Noli tamen in
hoc deficere, quia tecum sum in
tribulatione; eripiam te, & glori-
ficabo te.

Pauper-
tas ad
humilita-
tem mit-
tatur.

2. Perge proinde, secundam
meum consilium, ad locum quem
monstraverō tibi. Scio, quod De-
mina loci illius te libenter pro-
pter nomen meum gaudenterque
suscipiet. Jam mihi de illa per
fervum quendam famosissimum
intimatum est, quoniam tibi san-
cta conversatio eius per omnia
congruit. Unde nec ipsa sine te
perfecta esse, aut diu sola non

pe-

TABERNACULIS. 709
potest consistere. Surge dilecta
amica mea *Paupertas*, & veni.

Paupertas. Domine quo va-
dam, & quomodo possum viam
scire?

D. Per me, inquam, transibis,
& mox habitationem illius attin-
ges. Ego enim sum via.

Ioan. 14.

Paupertas. Et quod nomen
est hujus tam sanctæ famulæ, de
qua tanta bona audio, Domine?
Indica mihi, ut audito nomine
exurgam, & transeam cum festi-
natione Et cum pervenero ad il-
lam, salutabo eam, & dicam: Be-
nedicta filia tu à Domino. gaude
& lætare filia Sion, quia ad te me
misit Dominus.

3. D. Quid tu, ô *Paupertas*,
interrogas de nomine? Magnum
est enim nomen ejus apud me, &
apud servos meos præclarum
valde. Ipsa vocatur *Humilitas*.

Sanctitas & virtus ejus, Ange-
lis & hominibus venerabilis est.
Pro hac scriptum est de te: Bonis
mentibus, paupertas solet esse
custos humilitatis. Ecce *Pauper-*
tas, ecce hæc est, de qua dixi tibi.

Pauper-
tas humi-
litis
custos.

Hæc est *Noemi* illa, pulchra *Ruth. 1.*

X x a

est

710 DE TRIBUS

est, & amica mea est. Sicut te ab initio dilexi, ita & hanc diligo. Custodi hanc humilitatem, quã maximè in Sanctis meis diligo.

Nolo, ut derelinquas eam: nam si recte perpendere velis, similiorem tui in omni terra non invenies, apud quam securius, diutiusque morari possis.

Omnes te relinquunt, omnes despiciunt, sed humilitas vera te in domum suam introducit. Cognatæ enim estis, idcirco simul habitare debetis.

Non est beatificanda illa paupertas, quæ humilitatem nescit: neque Deo placita humilitas, quæ paupertatem despicit.

Sit igitur vobis cor unum & anima una in Deo; nec dicatis vobis aliquid proprium, sed sint vobis omnia communia, victus, vestis, & omnia, quæ ad hujus vitæ pertinent necessaria. Siquidem *Paupertas* vestis tua interdum videtur vilis & inculta, sed propter hoc à domina *Humilitate* non abjiceris.

Credo firmiter, quòd his exterioribus innotescas, qualis a-

pu
er
fo
b
v
t
fi
a
t
t
fi
I
c
n
e
f
a
f
c
l
v
t

Ambæ
cognatæ
virtutes.

sibique
conjun-
ctissimæ.

TABERNACULIS, 711

puer me sis intus, dummodo non erubescas.

De vilibus indumentis erubescere, signum est latentis superbix; & de his gloriam quærere, vitium hypocrisis. Calcei tui veteres sunt, nonnunquam & confraetos vidi; sed *Humilitas* in his ambulare non veretur, quia multi Sanctorum nudis pedibus transierunt.

Unde apertissime legitur in *Isaia* propheta, quia dixit ad eum Dominus: *Vade, & solve saccum de lumbis tuis, & calceamenta tua tolle de pedibus tuis: & fecit sic vadens nudus & discalceatus.* Ecce testis idoneus, ad probandum veritatem rei.

Mensa tua, ô bona *Paupertas* simplicibus cibis tantumque necessariis contenta est; humilitas huic interesse sobrietatis convivio vult pro nomine meo libentissime.

Paupertas. Scio, abundare, & penuriam pati; ubique & in omnibus instructa sum. Omnia possum in eo, qui me confortat.

4. Scire tamen etiam debet

X x 3

quis-

Non abhorrent a vilibus indumentis;

Isaia 20.

Nec cibis simplicibus.

Phil, 4.

quisquis hæc verba legerit, quod infirmis & debilibus *Paupertas* condescendere misericorditer novit: sed fortioribus hæc ardua proponit, ut habeant semper, quo crescant.

Non fugiunt du-
ros labo-
res & su-
dore.

1. Cor. 11.

Hinc est, quod ipsa laboribus & fatigationibus sæpè insistit, nec panem suum otiosa comedit, ut Apostoli verba complere possit, qui dicit: *Nulli onerosus fui, sed in fatigatione die & nocte panem otiose non comedi, & multa confimilia.*

Psal. 72.

Humilitas autem collaborans *Paupertati* de quibusdam per Prophetam conqueritur: quia in laboribus hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur; ideo (inquit) tenuit eos *superbia*. Et in Evangelio, dum alio videret in foro stantes otiosos, increpat illos dicens: *Quid hic statis tota die otiosi? Ite & vos in vineam meam, & quod justum fuerit, dabo vobis.*

Matt. 20

Nec strati-
duriciem.

Paupertas in stratis indispositis, aut interdum in stramentis, culcitris, aut matrulis, requiem sibi qualemcumque suscipit.

Humi-

Humilitas verò non in molli-
bus nec pretiosis lectis requie-
scit; sed nec cum cunctis rebus,
quæ sunt mundi, statuit vel exi-
guam amicitiam jungere.

Legit enim, quia *Ioannes in-* *Matt 23.*
durus erat pilis camelorum; &
qui mollibus vestiuntur, in do-
mibus regum sunt. Et audivit de
me: *Vulpes foveas habent, & vo-* *Lucæ 9.*
lucres cœli nidos; *Filius autem*
hominis non habet, ubi caput
suum reclinet.

5. Paupertas etiam servos &
ancillas, prædia & palatia, cun-
cta quoque quæ ad honestatem
aut commodum præsentis vitæ
pertinent, non possidet, alioquin
venerabile nomen suum amitte-
ret.

Omnia hæc *Humilitas* nec *Neque*
habet, nec habere cupit; sed *Fil* *ambius*
Dei cœquari volens, dicit: *Ego* *amplum*
sum, quæ veni ministrare, & non *famuli-*
ministrari. *Ancilla Christi sum,* *tium,*
dominari mihi non licet. *Summa* *splendo-*
ingenuitas mea est, ut servitus *rem, aut*
Christi in me reluceat. *commo-*
da seculi.

Ego quæ statui soli omnium
Creatori deservire, quomodo

un-

unquam potero his vanis & caducis vel ad horam intendere? Longe à me & à domo mea sit omnis, qui paupertatem & simplicitatem non prætenderit.

CAP. VI. *Consolatio Paupertatis.*

Soli Humilitati grata paupertas.

Propterea scito, *Paupertas* dilectissima, quòd pro voto & cum gaudio à domina *Humilitate* (si tamen ita velit appellari) solummodo suscipieris

Cæteris quidem incognita es; & puto quod diu remanebis; non sit tibi cura. Memento, quod & ego ipse multis incognitus extiti. Si me persecuti sunt, & te persequentur. Si me oderunt, & te pariter odio habebunt.

Ioan. 13.

memento sermonis mei, quem dixi, quia *non est servus major domino suo*. In humilitate & patientia erit fortitudo & consolatio tua.

Paupertas. Ego ancilla tua, fac mecum secundum voluntatem tuam. Tu locutus es ad famulam tuam; & unde hoc mihi,
ut